

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาระดับบุคลิกภาพและระดับพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดขอนแก่น โดยศึกษาตัวแปรต้นคือบุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่ตำรวจ 4 ด้าน คือ ด้านความมีอำนาจอิทธิพล ด้านความรับผิดชอบ ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ด้านการเข้าสังคม หาค่าความสัมพันธ์กับตัวแปรตามที่จะศึกษาคือพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกในสถานการณ์ชีวิตทั่วไปและสถานการณ์ชีวิตการทำงาน

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน สังกัดตำรวจภูธรจังหวัดขอนแก่นที่เป็นตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 316 คนได้ผลดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของบุคลิกภาพทั้ง 4 ด้าน

บุคลิกภาพ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
ด้านความมีอำนาจอิทธิพล (A)	21.1329	3.9046
ด้านความรับผิดชอบ (R)	23.8418	4.3493
ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ (E)	23.1139	4.1800
ด้านการเข้าสังคม (S)	22.0506	4.8341

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพทั้ง 4 ด้านของกลุ่มตัวอย่างที่ทำกรวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง โดยบุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีบุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบมากที่สุด เท่ากับ 23.8478 รองลงมาได้แก่บุคลิกภาพด้านความมั่นคงทางอารมณ์ เท่ากับ 23.1139 ด้านการเข้าสังคม เท่ากับ 22.0506 และน้อยที่สุดได้แก่ด้านความมีอำนาจอิทธิพล เท่ากับ 21.1329

ตารางที่ 4 บุคลิกภาพทั้ง 4 ด้านจำแนกตามลักษณะสังคมและประชากร

กลุ่มตัวอย่าง	บุคลิกภาพ							
	ด้านความมีอำนาจ		ด้านความรับผิดชอบ		ด้านความมั่นคงทางอารมณ์		ด้านการเข้าสังคม	
	อิทธิพล		ผิดชอบ		ทางอารมณ์		สังคม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ยศ								
พลตำรวจ	20.7	3.6	23.8	4.6	23.7	3.9	22.3	4.9
ส.ต.ต.-ส.ต.อ.	20.6	4.5	23.4	4.4	22.7	4.3	21.9	5.5
จ.ส.ต.-ต.ต.	21.6	3.4	24.0	4.0	23.0	4.1	21.9	4.2
สถานงาน								
สืบสวน	21.8	3.7	23.7	4.9	23.4	4.8	23.1	4.2
ธุรการ	20.6	3.7	23.3	3.7	22.3	4.5	21.8	4.8
จราจร	21.7	2.8	24.2	4.4	24.1	2.9	21.8	3.8
สอบสวน	20.7	3.4	25.1	4.5	23.0	4.5	21.5	5.5
ป้องกันฯ	21.0	4.4	23.7	4.4	23.1	4.2	22.0	5.1

เฉลี่ยบุคลากรด้านความรับผิดชอบมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ด้านการเข้าถึงคนและมีคะแนนเฉลี่ยบุคลากรด้านความมีอำนาจอิทธิพลน้อยที่สุด ซึ่งถึงแม้ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะมีระดับชั้นยศที่แตกต่างกัน แต่มีบุคลากรด้านความรับผิดชอบมากที่สุดเช่นเดียวกันอาจจะเป็นเพราะว่า การปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจจะต้องเกี่ยวข้องกับการรักษากฎหมายและต้องปฏิบัติตามอยู่ภายใต้กรอบระเบียบวินัย อันเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการอยู่ร่วมกันของคนหมู่มาก การตรงต่อเวลาในการสับเปลี่ยนหน้าที่ การออกตรวจตรา ลิสสวน จับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ฯลฯ ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่มีบุคลากรด้านความรับผิดชอบมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรวัฒน์ (2537) ศึกษาบุคลากรกับพฤติกรรมผู้นำของผู้บังคับบัญชาระดับหัวหน้าสถานีตำรวจตามการรับรู้ของผู้ใต้บังคับบัญชา สังกัดตำรวจภูธรจังหวัดขอนแก่น พบว่า ผู้บังคับบัญชาระดับหัวหน้าสถานีตำรวจมีบุคลากรด้านความรับผิดชอบมากที่สุดเช่นเดียวกัน

เมื่อจำแนกตามสายงาน ปรากฏว่าบุคลากรทั้ง 4 ด้านของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัยส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง (18-24) ยกเว้นกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติหน้าที่ในสายงานสอบสวนมีคะแนนเฉลี่ยบุคลากรด้านความรับผิดชอบอยู่ในระดับสูง (25-36) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในทุกสายงานมีคะแนนเฉลี่ยบุคลากรด้านความรับผิดชอบมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ด้านการเข้าถึงคนและมีคะแนนเฉลี่ยบุคลากรด้านความมีอำนาจอิทธิพลน้อยที่สุด การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในสายงานสอบสวนมีคะแนนเฉลี่ยบุคลากรด้านความรับผิดชอบอยู่ในระดับสูงเป็นเพราะว่างานสอบสวนเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับสิทธิเสรีภาพของประชาชน มีระยะเวลาในการควบคุมตัวผู้ต้องหาอย่างจำกัดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และต้องประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอันได้แก่อัยการและศาล หากเกิดความผิดพลาด จะทำให้เกิดความเสียหายและถูกฟ้องร้องจนตกเป็นผู้ต้องหาเองได้จึงมีบุคลากรด้านความรับผิดชอบค่อนข้างสูงกว่าสายงานอื่น ๆ

เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ปรากฏว่าบุคลากรทั้ง 4 ด้านของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง (18-24) โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่มัธยมศึกษาปีที่ 3 ถึงระดับปริญญาตรีมีคะแนนเฉลี่ยบุคลากรด้านความรับผิดชอบมากที่สุด รองลงมาได้แก่ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ด้านการเข้าถึงคนและมีคะแนนเฉลี่ยบุคลากรด้านความมีอำนาจอิทธิพลน้อยที่สุด

เมื่อจำแนกตามระดับอายุ ปรากฏว่าบุคลิกภาพทั้ง 4 ด้านของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง (18-24) โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี มีคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพ ด้านความรับผิดชอบมากที่สุด รองลงมาได้แก่ด้านการเข้าสังคม ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ และมีคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพด้านความมีอำนาจอิทธิพลน้อยที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรับผิดชอบมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ด้านการเข้าสังคม และมีคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพด้านความมีอำนาจอิทธิพลน้อยที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 31-35 ปี มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรับผิดชอบมากที่สุด รองลงมาได้แก่ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ด้านการเข้าสังคม และมีคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพด้านความมีอำนาจอิทธิพลน้อยที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 36-40 ปี มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรับผิดชอบมากที่สุด รองลงมาได้แก่ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ด้านการเข้าสังคม และมีคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพด้านความมีอำนาจอิทธิพลน้อยที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 41-45 ปี มีคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพ ด้านความมั่นคงทางอารมณ์มากที่สุด รองลงมาได้แก่ด้านความรับผิดชอบ ด้านความมีอำนาจอิทธิพล และมีคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพด้านการเข้าสังคมน้อยที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบมากที่สุด รองลงมาได้แก่ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ด้านการเข้าสังคม และมีคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพด้านความมีอำนาจอิทธิพลน้อยที่สุด

ตารางที่ 5 ระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรม ระดับความไม่สบายใจ และพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก

สถานการณ์	ระดับความเป็นไปได้ ของพฤติกรรม	ระดับความไม่สบายใจ	ระดับพฤติกรรมที่เหมาะสม ในการแสดงออก
ชีวิตทั่วไป	115.25	113.67	1.58
ชีวิตทำงาน	99.81	100.65	-.84

จากตารางที่ 5 พบว่า ทั้งในสถานการณ์ชีวิตทั่วไปและสถานการณ์ชีวิตการทำงาน กลุ่มตัวอย่างมีระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรมอยู่ในระดับต่ำ แต่มีระดับความไม่สบายใจในการแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับสูง รวมทั้งมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการแสดงออก สาเหตุสืบเนื่องมาจากเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาที่ค่อนข้างต่ำ ขาดการฝึกอบรมและมีความเข้าใจในระเบียบข้อบังคับ รวมไปถึงกฎหมายไม่เพียงพอ เมื่อออกไปปฏิบัติหน้าที่ต้องเผชิญกับปัญหา และบุคคลที่มีระดับการศึกษาค่อนข้างสูงมีความเข้าใจในกฎหมาย ทำให้ขาดความมั่นใจในการแสดงพฤติกรรม อีกทั้งในการปฏิบัติหน้าที่ไม่สามารถจะตัดสินใจหรือเสนอแนะการปฏิบัติได้ด้วยตนเอง ต้องรอรับฟังคำสั่งจากผู้บังคับบัญชา บางครั้งคำสั่งก็ขัดแย้งกับความรู้สึกนึกคิด ประสบการณ์ และแนวทางที่เคยปฏิบัติ แต่ต้องฝืนปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมออกไปตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ประกอบกับปัจจัยภายในองค์กรตำรวจด้านสวัสดิการและผลตอบแทนอื่น ๆ ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนได้รับไม่เพียงพอกับความต้องการพื้นฐาน ปัญหาการปกครองของผู้บังคับบัญชาบางคนใช้ระบบอุปถัมภ์มากกว่าระบบคุณธรรม สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่ส่งผลให้เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน มีระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรมหรือการแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับต่ำ แต่มีระดับความไม่สบายใจอยู่ในระดับสูง รวมทั้งมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการแสดงออก

เมื่อศึกษาระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรม ระดับความไม่สบายใจ และพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน ทั้งในสถานการณ์ชีวิตทั่วไปและสถานการณ์ชีวิตการทำงาน จำแนกตามลักษณะทางสังคมและประชากรของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างยศพลตำรวจ มีระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรมมากที่สุด เป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างที่มียศพลตำรวจเพิ่งสำเร็จการศึกษามีความตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อแสวงหาประสบการณ์ใหม่ ๆ ในอาชีพตำรวจจึงมีการแสดงพฤติกรรมมาก ส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนที่มียศตั้งแต่สิบตำรวจตรีจนถึงสิบตำรวจเอกมีระดับความไม่สบายใจในการแสดงพฤติกรรมมากที่สุด เป็นเพราะว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน

ที่มียศตั้งแต่สิบตำรวจตรีถึงสิบตำรวจเอก เริ่มเข้าสู่ผู้ใหญ่ มีครอบครัวและภาระความรับผิดชอบที่ต้องดูแล ประสบปัญหาทั้งภายในครอบครัว และปัญหาที่เกิดขึ้นภายในองค์กรของตำรวจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการต่างๆ ทำให้เกิดความวิตกกังวล และมีระดับความไม่สบายใจในการแสดงพฤติกรรมมากที่สุด ส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนที่มียศจ่าสิบตำรวจและดาบตำรวจนั้นได้ผ่านประสบการณ์ในชีวิตและอุปสรรคมากมาย มีความสามารถในการใช้ดุลยพินิจในการแก้ไขปัญหาได้เป็นอย่างดี จึงมีระดับพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกมากที่สุด

เมื่อจำแนกตามสายงาน พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนที่ปฏิบัติหน้าที่ในสายงานจราจร มีระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรมอยู่ในระดับสูง แต่มีระดับความไม่สบายใจในการแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน เป็นเพราะว่างานจราจรเป็นงานที่ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกด้านการจราจร สอดส่อง ดูแลและแนะนำประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนให้ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับการจราจร นอกจากหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบแล้วส่วนหนึ่งยังต้องมีหน้าที่ธุรการทั่วไปงานจราจรด้วย ตลอดจนการปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ในส่วนของงานป้องกันปราบปรามก็ต้องให้ความช่วยเหลือ โดยทำหน้าที่ในลักษณะสายตรวจเข้าระงับเหตุ จับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมาย การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำหน้าที่งานจราจรต้องปฏิบัติต่อเนื่องตลอด 24 ชั่วโมงผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันไปตามอัตรากำลังที่มีอยู่ ซึ่งในปัจจุบันยังไม่เพียงพอต่อการขยายตัวของปริมาณยานพาหนะและผู้ใช้รถใช้ถนน นอกจากการเสี่ยงภัยเช่นเดียวกับงานด้านอื่น ๆ แล้วยังต้องเสี่ยงภัยบนท้องถนนและปัญหามลภาวะเป็นพิษ เช่น เสียงดัง ควันดำและสารตะกั่วที่ปะปนมาจากท่อไอเสียของยานพาหนะ ในขณะที่ค่าตอบแทนและสวัสดิการด้านต่าง ๆ ตลอดจนอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ได้รับเช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ในสายงานอื่น ๆ ทำให้มีระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรมอยู่ในระดับต่ำแต่มีความไม่สบายใจในการแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับสูง รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 6-7

ตารางที่ 6 ระดับความเข้าใจของพฤติกรรม ระดับความไม่สบายใจ และพฤติกรรมที่
เหมาะสมในการแสดงออกในสถานการณ์ชีวิตทั่วไป จำแนกตามลักษณะทางสังคม
และประชากร

กลุ่มตัวอย่าง	ระดับ ความเข้าใจ		ระดับ ความไม่สบายใจ		ระดับ พฤติกรรม	
	ความเข้าใจ		ความไม่สบายใจ		พฤติกรรม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ยศ						
พลตำรวจ	118.3	21.6	115.8	22.0	2.4	19.5
ส.ต.ต.-ส.ต.อ.	116.3	17.2	117.7	22.9	-1.4	19.7
จ.ส.ต.-ต.ต.	113.0	20.2	109.8	23.9	3.1	18.8
สาขางาน						
สืบสวน	115.9	17.1	114.5	21.7	1.4	18.3
ธุรการ	110.1	20.1	107.4	25.9	2.7	21.3
จราจร	123.6	15.2	119.5	20.8	4.0	15.9
สอบสวน	113.6	17.2	110.4	24.8	3.1	20.1
ห้องกันข	115.3	21.0	115.8	22.1	-0.4	19.3
การศึกษา						
ม.3	114.0	14.9	113.1	19.8	0.9	18.3
ม.6	115.4	21.5	112.9	25.1	2.4	20.3
ปริญญาตรี	117.6	17.2	120.3	19.3	-2.6	13.3

หมายเหตุ ส.ต.ต. หมายถึง สิบตำรวจตรี ส.ต.อ. หมายถึง สิบตำรวจเอก
จ.ส.ต. หมายถึง จ่าสิบตำรวจ ต.ต. หมายถึง ตาบตำรวจ

ตารางที่ 6 ระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรม ระดับความไม่สบายใจ และพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกในสถานการณ์ชีวิตทั่วไปจำแนกตามลักษณะทางสังคมและประชากร (ต่อ)

กลุ่มตัวอย่าง	ระดับ ความเป็นไปได้		ระดับ ความไม่สบายใจ		ระดับ พฤติกรรม	
	ความเป็นไปได้		ความไม่สบายใจ		พฤติกรรม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
อายุ						
ต่ำกว่า 25 ปี	115.5	17.5	112.3	20.7	3.17	19.9
26-30 ปี	116.7	19.5	117.5	24.0	-0.75	21.9
31-35 ปี	113.3	16.9	115.8	21.2	2.53	13.8
36-40 ปี	115.1	21.5	111.7	25.9	3.38	19.9
41-45 ปี	110.2	23.0	112.0	20.5	-1.76	16.1
45 ปีขึ้นไป	107.0	21.0	101.8	26.7	5.24	23.8

จากตารางที่ 6 พบว่าระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรม ระดับความไม่สบายใจในการแสดงพฤติกรรมและระดับพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อจำแนกตามยุคปรากฏว่าระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรมอยู่ในระดับต่ำ ระดับความไม่สบายใจในการแสดง

พฤติกรรมอยู่ในระดับสูงและมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการแสดงออก โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีผล
 ผลสำรวจมีระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรมมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่มีผลจำลิสต์สำรวจและ
 ค่ายสำรวจมีระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรมน้อยที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่มีผลระหว่าง
 ลิสต์สำรวจถึงลิสต์สำรวจเอก มีระดับความไม่สบายใจในการแสดงพฤติกรรมมากที่สุด และ
 กลุ่มตัวอย่างที่มีผลจำลิสต์สำรวจและค่ายสำรวจ มีระดับความไม่สบายใจในการแสดงพฤติกรรม
 น้อยที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่มีผลจำลิสต์สำรวจและค่ายสำรวจมีระดับพฤติกรรมที่เหมาะสมในการ
 แสดงออกมากที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลระหว่างลิสต์สำรวจถึงลิสต์สำรวจเอกมีระดับพฤติกรรม
 ที่เหมาะสมในการแสดงออกน้อยที่สุด

เมื่อจำแนกตามสายงาน ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรมอยู่ใน
 ในระดับต่ำ ระดับความไม่สบายใจในการแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับสูงและมี
 พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการแสดงออก ยกเว้นกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติหน้าที่สายงานจราจรมีระดับความเป็นไป
 ได้ของพฤติกรรมอยู่ในระดับสูง ระดับความไม่สบายใจในการแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับสูงและมี
 พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการแสดงออก โดยกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในสายงานจราจรมี
 ระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรมมากที่สุด และสายงานธุรการมีระดับความเป็นไปได้ของ
 พฤติกรรมน้อยที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในสายงานจราจร มีระดับความไม่สบายใจ
 ในการแสดงพฤติกรรมมากที่สุด และสายงานธุรการมีระดับความไม่สบายใจในการแสดงพฤติกรรม
 น้อยที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในสายงานจราจร มีระดับพฤติกรรมที่เหมาะสมใน
 การแสดงออกมากที่สุด และสายงานป้องกันปราบปรามมีระดับพฤติกรรมที่เหมาะสมในการ
 แสดงออกน้อยที่สุด

เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความเป็นไปได้ของ
 พฤติกรรมอยู่ในระดับต่ำ ระดับความไม่สบายใจในการแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับสูงและมี
 พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการแสดงออก โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมี
 ระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรมมากที่สุด และระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีระดับความเป็นไปได้
 ของพฤติกรรมน้อยที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีระดับความไม่สบายใจในการ
 แสดงพฤติกรรมมากที่สุด และระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีระดับความไม่สบายใจในการแสดง

พฤติกรรมน้อยที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีระดับพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกมากที่สุด และระดับปฏิกิริยามีระดับพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกน้อยที่สุด

เมื่อจำแนกตามอายุ ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรมอยู่ในระดับต่ำ ระดับความไม่สบายใจในการแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับสูงและมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการแสดงออก โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 31-35 ปีมีระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรมมากที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไปมีระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรมน้อยที่สุด

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มีระดับความไม่สบายใจในการแสดงพฤติกรรมมากที่สุดและกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป มีระดับความไม่สบายใจในการแสดงพฤติกรรมน้อยที่สุด

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป มีระดับพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกมากที่สุดและกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุตั้งแต่ 41-45 ปีมีระดับพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกน้อยที่สุด

ตารางที่ 7 ระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรม ระดับความไม่สบายใจ และพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกในสถานการณ์ชีวิตทำงาน จำแนกตามลักษณะทางสังคมและประชากร

กลุ่มตัวอย่าง	ระดับ		ระดับ		ระดับ	
	ความเป็นไปได้		ความไม่สบายใจ		พฤติกรรม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
เพศ						
ผลสำรวจ	99.9	16.8	101.8	24.4	-1.9	21.4
ส.ค.ต.-ส.ค.อ.	100.8	16.3	102.4	20.2	-1.6	16.6
จ.ส.ต.-ค.ต	99.0	20.0	98.8	23.1	0.2	17.7

ตารางที่ 7 ระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรม ระดับความไม่สบายใจและพฤติกรรมที่เหมาะสม
ในการแสดงออกในสถานการณ์ชีวิตทำงาน จำแนกตามลักษณะสังคมและประชากร
(ต่อ)

กลุ่มตัวอย่าง	ระดับ ความเป็นไปได้		ระดับ ความไม่สบายใจ		ระดับ พฤติกรรม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
สภากงาน						
สิบสวน	98.5	15.2	99.8	19.5	-1.3	18.4
ตุรการ	94.0	20.0	93.0	22.2	0.9	15.8
จรวจร	107.5	17.5	110.2	26.6	-2.6	24.6
สอสนสวน	97.8	19.4	97.5	22.8	0.3	15.5
บอองกันหา	101.3	16.7	102.7	20.2	-1.4	16.7
การศอกษา						
ม.3	99.7	16.6	100.4	19.7	-0.6	18.5
ม.6	99.4	18.9	99.6	22.7	-0.2	16.2
ปรอญญาตรอ	102.7	18.7	108.6	27.4	-5.8	26.7
อาศุ						
ศากว้า 25 บอ	98.2	15.6	98.2	19.8	0.07	17.2
26-30 บอ	100.9	16.7	104.7	24.0	-3.76	21.0
31-35 บอ	100.5	19.5	101.7	19.3	-1.12	13.9
36-40 บอ	99.7	20.0	96.5	22.8	3.18	18.7
41-45 บอ	99.3	20.9	101.1	22.8	-1.86	14.2
45 บอบนไป	96.6	18.0	93.5	26.8	3.10	19.8

จากตารางที่ 7 พบว่าระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรม ระดับความไม่สบายใจในการแสดงพฤติกรรมและระดับพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อจำแนกตามยศปรากฏว่าระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรมอยู่ในระดับต่ำ ระดับความไม่สบายใจในการแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับสูงและมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการแสดงออก โดยกลุ่มตัวอย่างที่มียศระหว่างสิบตำรวจตรีถึงสิบตำรวจเอกมีระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรมมากที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มียศจ่าสิบตำรวจและนายดาบตำรวจมีระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรมน้อยที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่มียศระหว่างสิบตำรวจตรีถึงสิบตำรวจเอก มีระดับความไม่สบายใจในการแสดงพฤติกรรมมากที่สุดและกลุ่มตัวอย่างที่มียศจ่าสิบตำรวจและนายดาบตำรวจ มีระดับความไม่สบายใจในการแสดงพฤติกรรมน้อยที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่มียศจ่าสิบตำรวจและดาบตำรวจมีระดับพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกมากที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มียศพลตำรวจมีระดับพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกน้อยที่สุด

เมื่อจำแนกตามสายงาน ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรมอยู่ในระดับต่ำ ระดับความไม่สบายใจในการแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับสูงและมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการแสดงออก โดยกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในสายงานจราจรมีระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรมมากที่สุด และสายงานธุรการมีระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรมน้อยที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติหน้าที่ในสายงานจราจร มีระดับความไม่สบายใจในการแสดงพฤติกรรมมากที่สุด และสายงานธุรการมีระดับความไม่สบายใจในการแสดงพฤติกรรมน้อยที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในสายงานธุรการมีระดับพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกมากที่สุดและสายงานจราจรมีระดับพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกน้อยที่สุด

เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรมอยู่ในระดับต่ำ ระดับความไม่สบายใจในการแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับสูงและมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการแสดงออก โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรมมากที่สุดและระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรมน้อยที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีระดับความไม่สบายใจในการ

แสดงพฤติกรรมมากที่สุด และระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีระดับความไม่สบายใจในการแสดงพฤติกรรมน้อยที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีระดับพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกมากที่สุด และระดับปริญญาตรีมีระดับพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกน้อยที่สุด

เมื่อจำแนกตามอายุ ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรมอยู่ในระดับต่ำ ระดับความไม่สบายใจในการแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับสูงและมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการแสดงออก โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 26-30 ปีมีระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรมมากที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไปมีระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรมน้อยที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มีระดับความไม่สบายใจในการแสดงพฤติกรรมมากที่สุดและกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป มีระดับความไม่สบายใจในการแสดงพฤติกรรมน้อยที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 36-40 ปี มีระดับพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกมากที่สุดและกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มีระดับพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกน้อยที่สุด

ตารางที่ 8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพทั้ง 4 ด้าน และพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกในสถานการณ์ชีวิตทั่วไปและสถานการณ์ชีวิตการทำงาน

บุคลิกภาพ	พฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก	
	สถานการณ์ชีวิตทั่วไป	สถานการณ์ชีวิตการทำงาน
ด้านความมีอำนาจอิทธิพล (A)	.0522	.0972
ด้านความรับผิดชอบ (R)	.0207	-.0216
ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ (E)	-.0079	.0380
ด้านการเข้าสังคม (S)	.0734	.1304

จากตารางที่ 7 ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพทั้ง 4 ด้านกับพฤติกรรมที่เหมาะสม
ในการแสดงออกในสถานการณ์ชีวิตทั่วไปและสถานการณ์ชีวิตการทำงาน